

любие си, и да ги изпроводѣтъ пълномощны въ Цариградъ, съ прошеня до Н. В. Султана отъ всѣхъ облысть и укръжие.

2. Тии сички пълномощни посланици Българи, кѣту ся съберѣтъ въ общо събрание въ Царыградъ, на кое може да имъ служи народная българска Чъркова, да ся споразумѣють помежду си и да почнають вси съгласно да дѣйствувать.

3. Главно нѣхно исканье да е укрѣждение независимаго священоначальника Българина въ Търново подъ именемъ Патриарха, а въ Охридъ Архиепископа Българина по старому, нѣ обиталище българскаго Патриарха да бѣди въ Царыградъ при народнахъ българскѣхъ чърковѣхъ, а въ Търново единъ неговъ намѣстникъ. Нѣ по добрѣ ще бѣди въ Охридъ да ся упрѣдѣли, кѣту срѣдоточие всѣхъ Българѣ.

4. Остала вътрѣшна урядба българскаго священства да изпълнятъ по евангелскимъ правиламъ, т. е. да ся избира священство между най достойнимъ отъ мѣряны и отъ священи лица, какъ то и Хати-хумаюнъ на това дава полнѣ мощь.

5. Съдържаніе българскаго священства, да ся назначи и упрѣдѣли съразмѣрно по чину му и съгласно съ высокѣхъ воляхъ Правительства.

6. За по обшырны вѣроисповѣдны обряды и да ся състави священи българскы съборъ нѣка ся призовѣтъ нѣколко священи лица въ Царыградъ, а имяно Архимандритъ Добровечкаго манастиря въ Молдовѣ, Отецъ Натанайлъ, Епископъ Отецъ Партений, кои ведно съ Макариополскаго днѣшнаго българскаго въ Цариградъ Владика, изпълняющаго мѣсто българскаго Патриарха по настоящему, да призовѣтъ и другы священи лица Българи отъ най ученихъ, какъ то и нѣколко си старцы отъ Рилскы и Зографскы българскы мѣнастиры.

7. Да ся пазѣтъ кѣту отъ огня отъ фенерскѣхъ злѣхъ и лукавѣхъ сплѣтѣхъ, коя ще употрѣби всѣко безчѣстно срѣдство да бы могла да разруши и убори сие народно българско дѣло.

Така ако постѣпѣтъ Българи въ сие драгоцѣнно благоврѣмие, постѣпивши уже първый счастливъ постѣпъ, и ако оставѣтъ сичкы по между си особицы и частны страсти, съгласивши ся единодушно на все, да бѣдѣтъ увѣрени, чи Н. В.